

Срещналъ го пакъ съседътъ му.

— Добра среща, ходжа!

— Не е добра, съседе—магарето ми го нѣма и задъ хълма.

— Не си го намѣрилъ, а пъкъ си веселъ, пѣешъ си!

— Поядосвахъ се малко, па си казахъ:—съ грижи и ядове магарето нѣма да се намѣри. Каква полза да се ядосвамъ и да си троя живота? И веднага си помислихъ: „Ако не го намѣра, ще си спечеля пари и ще купя друго магаре. Грижитъ ми минаха. Мене ми олекна на душата, и азъ се развеселихъ и запѣяхъ“.

— Блазъ ти, ходжа, — казалъ съседътъ му, — ти си уменъ човѣкъ, самъ се утешавашъ и затова си честитъ.

Ив. Н. Пеновъ.

ЕХЪ, ЧЕ ДЕНЬ

Свѣтълъ празникъ Великдень,
Че си хубавъ и засмѣнъ
И червенъ, и руменъ,
Сякашъ ли си райски день —

Всѣки чистъ и премѣненъ
И ведно съсъ тебъ засмѣнъ,
Ей това се казва день!

Де да бѣше все така
Съ разни хубави сладка,
Съ козунаци и яйца
За голѣми и деца!

День-издень, день-издень
Все такъвзи веселъ день,
Ехъ, че щѣше да е день!

Чичо Стоянь.